

РЕШЕНИЕ

№ 3977

гр. София, 11.07.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав, в публично заседание на 14.06.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Близнакова, като разгледа дело номер **1002** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от АПК, във вр. с чл. 104, ал. 1 и ЗДС. Делото е образувано по искова молба от Й. С. А. от [населено място], [улица], срещу Агенция „Митници“. С исковата молба се претендира обезщетение на основание чл. 104, ал. 1 от ЗДС, за периода на оставането му без работа, вследствие на незаконосъобразно прекратяване на служебното правоотношение, в размер на десет брутни заплати, равняващи се на 6 655 лв., заедно с мораторната лихва от 18. 09. 2010 г. до предявяване на исковата претенция в размер на 600 лв., заедно със законната лихва за забава от датата на предявяване на исковата претенция до окончателното плащане на задължението и направените по делото разноски.

В съдебно заседание, ищеца, чрез упълномощения адвокат, поддържа иска, по заявените в него съображения. Претендира разноските по делото.

Ответникът – Агенция „Митници“, чрез процесуалния си представител, счита исковата молба за неоснователна. Прави възражение за прихващане. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Подробни съображения излага в писмения отговор на исковата молба.

Представителят на Софийска градска прокуратура, изразява становище за основателност на иска по основание и размер.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Ищецът Й. С. А., е заемал длъжността „старши инспектор” в Митница С., по служебно правоотношение.

Със Заповед № 8560 / 18. 11. 2009 г. директора на Агенция „Митници”, е прекратил служебното правоотношение с държавния служител, поради съкращаване на длъжността, на основание чл. 106, ал. 1, т. 2, вр. чл. 108, ал. 1 ЗДСл.

С решение № 1733 / 03. 06. 2010 г. по адм. д. № 8732 / 2009 г. по описа на Административен съд София – град, е отхвърлена жалбата на А., срещу заповедта за прекратяване на служебното му правоотношение.

С решение № 7770 / 02. 06. 2011 г. по адм. д. № 10319 / 11 г. по описа на ВАС, е отменено решението на АССГ и е отменена Заповед № 8560 / 18. 11. 2009 г. директора на Агенция „Митници”.

С исковата молба, предмет на настоящото дело, се претендира обезщетение на основание чл. 104, ал. 1 от ЗДС, за периода на оставането му без работа, вследствие на незаконосъобразно прекратяване на служебното правоотношение, в размер на десет брутни заплати, равняващи се на 6 655 лв., заедно с мораторната лихва от 18. 09. 2010 г. до предявяване на исковата претенция в размер на 600 лв., заедно със законната лихва за забава от датата на предявяване на исковата претенция до окончателното плащане на задължението и направените по делото разноски.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Разгледана по същество исковата молба е ЧАСТИЧНО ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съгласно чл. 104, ал. 1 от ЗДСл (в редакцията към момента на възникване на правото с признаване незаконността на заповедта за прекратяване на служебното правоотношение и дори към момента на приключване на устните състезания по настоящото дело – 14. 06. 2011 г., която съдът приема за приложим закон, доколкото изменението на материалния закон при липсата на регламентация на заварените положения е само за в бъдеще – след 01. 07. 2012 г.), когато заповедта за прекратяване на служебното правоотношение бъде отменена от органа по назначаването или от съда държавният служител има право на обезщетение в размер на брутната си заплата за цялото време, през което не заема държавна служба, но не за повече от 10 месеца. Когато е бил назначен на друга държавна служба с по-ниска заплата или е получавал възнаграждение за друга работа в по-нисък размер, той има право на разликата в заплатите или на разликата между заплатата и възнаграждението. Брутната заплата за определяне на обезщетението е определената му брутна заплата към момента на признаването на уволнението за незаконно или на невявяването му да заеме службата.

В конкретния случай, е безспорно, че заповедта за прекратяване на служебното правоотношение на ищеца е отменена с влязло в сила решение на ВАС, поради което на същия се дължи обезщетение, за времето през което не заема държавна служба.

Видно от представените заверени копия от трудова и служебна книжка на ищеца, същия не е заемал друга служба, както и не е бил назначен на трудов договор и съдът приема за безспорно установено, че ищеца не е работил на друго място и съответно не е получавал друго възнаграждение, което следва да бъде приспаданото, поради което на същия се дължи обезщетение в пълен размер.

Видно от представената пред СРС Заповед № 2916 / 15. 06. 2011 г. на директора на Агенция „Митници”, при възстановяване на ищеца на работа, му е определено основно месечно възнаграждение в размер на 550 лв. и 23 % за прослужено време или

брутния размер на получаваното от ищеца възнаграждение, към момента на признаването на уволнението за незаконно, е в размер на 676,50 лв., като същия размер е посочен и в представеното (ср. 23) удостоверение за брутния размер на работната заплата за м. юли 2011 г., когато е налице пълен отработен месец.

При това положение, дължимото обезщетение за 10 месеца, считано от 18. 11. 2009 г. до 18. 09. 2010 г., би било в размер на 6765 лв.

Доколкото обаче се претендира обезщетение в размер на 6 655 лв., присъждане на сума над 6 655 лв. би било произнасяне свръх петитум от страна на съда, поради което искът следва да се уважи до тази сума.

В същото време, по делото е налице (стр. 9) фиш от ноември 2009 г., от който е видно, че на ищеца е заплатено обезщетение по чл. 106, ал. 4 от ЗДСл, в размер на 671 лв. и фиш от февруари 2010 г. (стр. 10), от който е видно, че на ищеца е заплатено обезщетение по чл. 106, ал. 2 от ЗДСл, в размер на 1294,07 лв.

Съдът счита за основателни направените от страна на ответника възражение за прихващане с изплатеното обезщетение за неспазен срок за предизвестие по чл. 106, ал. 4 от ЗДС, както и на обезщетението по чл. 106, ал. 2 от ЗДС.

В случая двете обезщетения – по чл. 104, ал. 1 от ЗДС и това по чл. 106, ал. 2 от ЗДСл, обезщетяват едни и същи вреди от оставянето на служителя без работа, поради което същите се дължат алтернативно, а не кумулативно, а обезщетението за неспазен срок на предизвестие предполага прекратено служебно правоотношение, каквото не е налице.

Предвид изложеното и доколкото са налице предпоставките по чл. 103, ал.1 от ЗЗД, доколкото двете вземания са ликвидни (няма спор по тяхното основание и размер) и изискуеми и е налице своевременно възражение за прихващане, същото следва да бъде уважено.

След извършеното прихващане дължимата сума е 4 689,93 лв. (6655-1294,07-671).

По отношение на претендираната законна лихва считано от 18. 09. 2011 г.

След като по изложените по-горе съображения съдът счита за основателен и доказан основния иск за заплащане на главницата, съдът следва да се произнесе и по иска за заплащане на лихвата върху неизплатеното в срок задължение, като претендирания период е от 18. 09. 2010 г. до предявяване на исковата молба.

На основание чл. 84, ал. 2 от ЗЗД, когато няма определен ден за изпълнение, длъжникът изпада в забава, след като бъде поканен от кредитора.

В случая, няма определен ден за изпълнение, а по делото няма доказателства, че ответника е бил поканен да заплати претендираната сума, поради което същия да е изпаднал в забава по отношение на нейното заплащане.

Съгласно т. 4 от Тълкувателно решение № 3 от 22.04.2004 г. на ВКС по тълк. гр. д. № 3/2004 г., ОСГК, при незаконни актове на администрацията началният момент на забавата и съответно на дължимостта на законната лихва върху сумата на обезщетението, както и началният момент на погасителната давност за предявяване на иска за неговото заплащане е влизане в сила на решението, с което се отменят унищожаемите административни актове, а при нищожните - това е моментът на тяхното издаване, а за незаконни действия или бездействия на административните органи - от момента на преустановяването им.

В конкретния случай, ищеца е посочил периода на лихвата от 18. 09. 2010 г. до датата на исковата молба, която е предявена на 05. 12. 2011 г., но решението на ВАС, с което е отменен незаконосъобразния акт е 02. 06. 2011 г., от която дата следва да се

изчислява законната лихва за забава и която е в размер на 358,26 лв., до който размер следва да се уважи.

При този изход на спора, ще следва ответника да заплати на ищеца, направените по делото разноски, съобразно уважената част от иска. По делото е представен (стр. 17) договор за правна защита и съдействия, като договореното и заплатено възнаграждение е в размер на 600 лв.

Съдът счита, че така заплатеното адвокатско възнаграждение не е прекомерно завишено, като същото съответства на чл. 7, ал. 2, т. 3 от Наредба № 1 от 09. 07. 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, като съобразно уважената част от иска се дължат разноски в размер на 417,49 лв.

В същото време на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение, което определено съобразно чл. 7, ал. 2, т. 2 от наредбата, се равнява на 540,20 лв. и съобразно отхвърлената част от иска се дължи такова в размер на 164,31 лв.

При това положение, следва на ищеца да се присъдят разноски по компенсация, в размер на 253,18 лв.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОСЪЖДА Агенция „Митници” – С., [улица], да заплати на Й. С. А. от [населено място], [улица], ЕГН [ЕГН], сумата в размер на 4 689,93 лв. (четири хиляди шестстотин осемдесет и девет лева и деветдесет и три стотинки), представляващи обезщетение на основание чл. 104, ал. 1 от ЗДСл, за периода от 18. 11. 2009 г. до 18. 09. 2010 г. ведно със законната лихва върху тази сума до окончателното ѝ заплащане.

ОСЪЖДА Агенция „Митници” – С., [улица], да заплати на Й. С. А. от [населено място], [улица], ЕГН [ЕГН], сумата в размер на 358,26 лв. (триста петдесет и осем лева и двадесет и шест стотинки), представляващи законната лихва за забава за периода от 02. 06. 2011 г. до датата предявяване на исковата молба на 05. 12. 2011 г., като ОТХВЪРЛЯ иска в останалата му част до претендирания му размер от 600 лв.

ОСЪЖДА Агенция „Митници” – С., [улица], да заплати на Й. С. А. от [населено място], [улица], ЕГН [ЕГН], сумата в размер на 253,18 лв. (двеста петдесет и три лева и осемнадесет стотинки), представляващи направените по делото разноски.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Р. Б., в 14-дневен срок от съобщението.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: